

Alkalmaink:

KÁLMÁNHÁZA:

- Minden hónap **1. és 3. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

FELSŐSIMA:

- Minden hónap **3. vasárnapján 13⁰⁰** órától istentisztelet

BÁLINTBOKOR:

- Minden hónap **2. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

MANDABOKOR:

Havi istentiszteletek Mandabokorban:

1. vasárnap 10:00: úrvacsorás istentisztelet

2. vasárnap 10:00: istentisztelet az ifjúság szolgálatával

3. vasárnap 10:00: Családi IstenTisztelet (CsIT)

4. vasárnap 10:00: laikus Istentisztelet

- Minden héten, pénteken **16³⁰** Kisifi, **18⁰⁰** órától ifjúsági óra

- **Kéthetente hétfőn 10⁰⁰** Baba- mama alkalom

2017. szeptember 9-én családi nap Mandabokorban

2017. október 1-jén Házasság vasárnapja Mandabokorban

2017. október 8-án Gyülekezeti asztalközösség Mandabokorban

2017. november 11-én Gyülekezeti csendesnap Mandabokorban

E l é r h e t ő s é g :

Tel: 06-20-824-93-08 (Zsarnai Krisztián)

Email: mandabokor2013@gmail.com

Honlap: <https://mandabokor.lutheran.hu>

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

Evangélikus Nagytemplomért Alapítvány: **18801703-1-15**

Segítség Háza a tírják utódokért Alapítvány: **18151053-1-15**

(Gyülekezetünkben szervezett táborokat, programokat támogató alapítvány)

m
a
n
d
a
b
o
k
o
r
.
l
u
t
h
e
r
a
n
.
h
u

Örömhír Hírlevél

2017. július 9.

II. évfolyam 2. szám

Azután ezt a példázatot mondta: "Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta erre a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki." Lukács evangéliuma 13,6-9

Nyár van, július, hőség... most van a gyümölcstermés időszaka. Ilyenkor, akinek vannak gyümölcsfái, kimegy a kertbe, és megnézi a termést. A mi vidékünkön – kertvárosi övezetekben – az utcán gyakoriak a meggyfák, így akinek nincs saját gyümölcsöse, ezeknek a fáknek a termésében gyönyörködhet. Az utóbbi években itt-ott egy-egy fügefát is felfedezhetünk. Nem tudjuk, beérik-e a termés az őszi hűvös idő előtt.

A Szentírásban olvasható példázatban azonban természetes élőhelyén lévő fügefáról olvashatunk. Miért mondta el Jézus ezt a példázatot? Mit akar tanítani?

Tudnom kell, hogy én vagyok ez a fügefa. Isten az, aki elültetett, az Ő szőlőjébe ültetett. Helyemen érzem-e magam? Mi olyan sok gondot fordítunk arra, hogy egy-egy növénynek megtaláljuk a legoptimálisabb helyét (fényt kapjon, de ne tűző napot, lehetőleg a délelőtti órákban süsse a nap, stb), Isten milyen gondal kereste ki azt a helyet, ahová bennünket „ültetett”.

„Sokszor már itt kezdődnek alapvető problémák, hogy nem érezzük magunkat a helyünkön. Elégedetlenek vagyunk. De Isten nagyon türelmes „gazda”, időnként megnéz, hogy termünk-e már gyümölcsöt. S milyen szomorúan állapítja meg, ha nem. Azt mondja az ige: *kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált.* A szőlőben több fügefafa is van, de Isten úgy néz rád, és azt szeretné, hogy úgy élj, mintha egyedül lennél hívő ezen a földön. Ezért te soha ne nézd, mit csinál a másik ember, Isten egyenként fog számon kérni bennünket. Isten „a gazda” a vincellérre bízta a földet. Példázatunkban a vincellér nem más, mint maga Jézus. Ő a Közbenjáró. Amikor Isten szomorúan megállapítja, hogy már 3 éve nincs gyümölcs a fán, azt mondja: *Vágd ki, miért foglalja a földet hiába?* A mi „fügefafa” életünkhöz vajon hány éve jár Isten? Öt? Tíz? Hús? Talál-e rajta gyümölcsöt? Az elsőszámú gyümölcskereső a család. Mennyit kap belőlem az idősödő szülő, a házastárs, vagy a gyermek? Terem-e számukra gyümölcsöt az én hívő életem? Jézus védőbeszédben válaszol Istennek: *Uram, hagyd meg még ebben...,* vagyis, még egy évet kér. Az én életemben hány évet kért az Atyától? Olyan csodálatos belegondolni, hogy valaki ott áll mellettünk, esedezik értünk. Hátha... De nem csak esedezik, hanem elmondja, hogy: *körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre.* Hátha. Az én életemben mennyit kell még munkálkodnia Jézus Krisztusnak, hogy végre gyümölcs-termő legyek? Sokszor arról szól csak a hívő életünk, hogy hallgatjuk az igét, eljárunk Istentiszteletre, de a szolgálathoz kényelmesek vagyunk. Ez nem gyümölcs-termő élet. Mit teszek azért, hogy profitáljon a családom, a barátaim, a kollégáim, szomszédjaim az én hívő életemből? A gazda nemcsak türelmes, de bízis is bennünk, hiszen enged a vincellér kérésének, és ad még időt. Te mennyi időt kaptál már a megtérésig? Egy évet? Többet? Vigyázz, el ne fogyjon a türelmi idő, hiszen ha akkor sem teremsz gyümölcsöt, azt mondja az ige: ... *hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki.* Ahhoz, hogy egy fa jó gyümölcsöt teremjen, a talajnak is jónak kell lenni, hiszen a gyökerein keresztül szívja magába a táplálékot. Engedjük, hogy az életünk meggyökerezzen Istenben, és így teremjünk jó gyümölcsöt.

id. Veczán László

„Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!” (Ézs 55,6)

Nádasi Tamás vagyok 15 éves. Kicsi koromban egyáltalán nem jártunk gyülekezetbe, viszont itthon a Gyermekbibliám leginkább kedvtelésből olvastam. Pár éve – egy nyáron – megfogalmazódott bennem, hogy járhatnánk templomba, tölthetnénk így is a vasárnap reggeleket. Így az Evangélikus Nagytemplomba jártunk vasárnaponként. Időközben eljött az október és a konfirmáció kezdésének ideje. Lelkészünk beszélt a bűnről és arról, hogy ő is hogyan vallhatta meg az ő életében lévőket. Én is láttam már a bűn egyik fajtáját az életemben, amitől nagyon akartam szabadulni, így elhatároztam, hogy beszéljek vele. A beszélgetésünkkor és utána is az volt a fejemben, hogy majd én ellen tudok állni a bűnnek – de ez persze nem így megy. Szilveszterkor a másod unokatestvéreink hívtak, hogy menjünk Mandabokorba, az ifjúsági közösségbe. Bátyáimmal úgy határoztunk, hogy miért ne néznénk el oda, érdeklődve mentünk el végül. Nagy hatással volt rám a közösség. Kezdetben féltem az új közösségtől, de később mindig jókedvvel mentem péntekenként. A lelki gondozói beszélgetés után azt gondoltam, hogy én már rendben vagyok, mint említettem, saját magam akartam a bűnrel harcba szállni, de ez egyedül nem megy. A konfirmációt követő nyáron ez rögtön ki is bukott és eltávolodtam Istentől. Ennek ellenére alkalmakra még jártam. Azt is tudtam, hogyan kell a gyülekezetben viselkedni, így felöltöttem egy vallásos maszkot. Az következő tanévet az iskolában mégsem akartam „világiasan” kezdeni. Hallottam már az alkalmakon a megtérésről és meg akartam térni, de akkor még nem tudtam, hogy hogyan is működik ez. A tanév első felében az ide-oda „sántikálás” meg is látszott. Azonban pályaválasztást már Istenre akartam bízni, hiszen „csak Ő tudja, hogy mi a terve velem” (Jer 29, 11). Elkezdtem keresni Őt, hála Neki, a testvéreimmel tavaly év vége felé együtt olvastuk az Igét és közösen imádkoztunk. Azonban megtérésemet leginkább érzelmek alapján és az imában elmondott szép, pontos teológiai megfogalmazásoknak véltem. Így sajnos sablonos imádságokat mondtam. Egyik pénteki ifjúsági alkalmunkkor, az átítat végén énekelünk, és az ének alatt a fenti Ige volt leírva, ez kapcsolódott az énekhez. Szíven talált az Ige és egy férfitestvéremmel elvonultunk és beszélgettünk. Imádság közben bennem volt, hogy nem egy másik alkalomra kell várni, ahol valami nagyon nagy dolog történik, és ott térnék meg, vallanám meg a bűneimet, hanem amit ott akkor Isten a szívemre helyezett, azért bocsánatot tudtam kérni, le tudtam tenni. Elfogadtam Jézust, mint megváltómat és kértem, hogy ne csak egy sablonosan elmondott ima legyen – mint régebben. Később is tapasztaltam, hogy mennyire fontos az imádság és az Igeolvasás, és hogy nem szabad elhanyagolni és kispórolni az életünkből.

